TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Pietarin provokaattorinen joukkomurha

Jo viime viikon lopulla julkaisimme uutisen, jossa kerrottiin Pietarin suomalaisten kommunistien kamalasta joukkomurhasta. Uutinen on nyttemmin uusilla tiedoilla vahvistettu.

Venäjällä olevien suomalaisten kommunistien keskuudessa on jo ennemmin oltu erimielisiä useista kysymyksistä. Suomen luokkasodan ajoilta johtaa juurensa n. s. nuorten "oppositsionilaisten" tyytymättömyys vanhempien ja kokeneempien työväenliikkeen toimihenkilöiden noudattamaa taktiikkaa kohtaan. Suomen luokkasodasta ja sen jälkeen vain sotilaallisista tehtävistä henkensä hehkun ammentaneet tuliset sielut ovat nähneet Suomen työväenliikkeen vanhoissa johtajissa vain pelkkää petosta ja kantavat niitä kohtaan kaunaa vielä Venäjällä maanpaossa ollessaankin.

Viime talvena suomalaisen kommunistipuolueen kongressissa tapahtui hajaannus. Hillittömyyteen jopa ruokottomuuteen silloin jo menivät muutamat oppositsionin johtajat. Kamalia kompasanoja ja uhkauksia valui heidän huuliltaan.

He vaativat silloin ja sitä ennen selvää ja suoranaista aseellista sekaantumista siltä taholta Suomen asioihin. Heidän suuttumuksensa Suomen lahtariterroria vastaan sammuttaa kaiken harkinnan siitä mitä maailmanlaajuisia seurauksia sellainen synnyttäisi ja minkälaisen kohtalon alaiseksi se asettaisi Neuvosto-Venäjän ulkomaapolitiikan. He seisoen tällä kannalla asettuvat vastustamaan laajemmille perusteille rakentuvaa taktiikkaa jyrkästi, jopa intohimoisesti, syyttäen tovereitaan säälimättömästi ja selvästi virheellisesti.

Mutta siitä huolimatta tämä kirvelevä tuska ei sellaisenaan luo esiin uutta seurattavaksi kelpaavaa taktiikkaa. Sen kypsymättömyys ilmenee tarkan harkinnan sivuunjättämisessä. Pelkkä halu tehdä niin tai näin ei vielä sano, että se halu on oikea ja johtaa teon suorittamisen kautta voittoon. Juuri tämänlaista kypsymättömyyttä on se, jota ovat edustaneet n. s. "vasemmistokommunistit" Venäjällä ja Saksassa. Saksaan nähden on olemassa ratkaisevia esimerkkejä tämän taktiikan kelvottomuudesta. Ja jos ne olisivat Brest-Litovskin aikana päässeet voittoon leniniläisistä Venäjällä olisi siellä asia myöskin joutunut onnettomalle ladulle.

Kaiken aikaa ovat nämä olleet taktillisessa suhteessa tiellä Neuvosto-Venäjän rakentamiselle, vaikkakin ne ovat tuoneet paljon voimaa, urheutta ja kykyä oikein johdetuksi työväenluokan taistelun puolelle. Nämä "vasemmistolaiset" varsinkin jos he ovat olleet sotilaita, eivät ole välittäneet mitään selvästä ymmärryksestä ja teoriasta. He ovat luulleet pelkän miekan riittävän. Mutta laajaperäisellä teorian tuntemisella ja olojen huomioon ottamisella on juuri silloin kun se koskee asioita, jotka ovat tapahtumaprosessin alaisuudessa, jotka ovat likellä työväenjoukkoja itse, monasti ratkaisevakin merkitys ja kykenee valistavalla voimallaan voittamaan kypsymättömyydet, joita pelkkä tunne esiin ajaa. Tässä suhteessa on Venäjällä tarkoituksen mukainen kommunistien enemmistön kanta voittanut.

Kypsymättömyydet hajottivat viime talvena suomalaisten kommunistipuolueen. Mutta Kommunistisen Internationalen toimeenpaneva komitea, jolta malttamattomat ainekset pyysivät lupaa jatkaa puoluekokousta ja järjestää puolue uudelleen omien katsomuksiensa mukaisesti, kieltäytyi siitä ja päinvastoin suomalaisten toverien esityksestä muodosti itse uuden puolueen toimeenpanevan komitean, jonka puoleen se kehotti kaikkia puoluetta koskevissa asioissa suomalaisia työläisiä kääntymään. Internationalen toimeenpaneva komitea oli vakuutettu siitä, että Sirolan, Mannerin, Kuusisen, Rahjan y. m. edustama kanta on oikea.

Sen jälkeen kuin suomalaisten kommunistien puolue Venäjällä on näin uudelleen järjestetty on riita ja hajaannus saanut nähtävästi uuden ja vieläkin katkeramman luonteen. Murhaajat, joista jo mainitaan eräs Paasi, Matikainen ja Sulander, olivat johtajina oppositsionilaisten keskuudessa jo viimetalvisen konferenssin aikana, ovat sen jälkeen kevytmielisyydessään ajautuneet katalaan rikoksellisuuteen ja selvästi tiedettävään provokaattoriseen yhteistoimintaan valkoisten kanssa. Venäjän vallankumouksen viholliset ovat saaneet nuo malttamattomat ja mahdollisesti jo ennenkin vilpilliset henkilöt järjestelmälleen juonitteluun. He ovat tarkoittaneet kerta kaikkiaan pyyhkäistä pois elävien kirjoista suomalaisten toimivimman aineksen. He ovat järjestyneet jonkunlaiseksi salaiseksi klikkikunnaksi, jollaisia Venäjällä on ollut ja kai vieläkin on kymmeniä; oikein arvalla vetäen kuka ja kutka tulevat esiintymään murhatyön suorittajina.

Nämä katalat työväestön omissa riveissä piileksivät petturit saivat surmatuksi seuraavat henkilöt:

Jukka Rahja, Väinö Jokinen, Konsta Lindkvist, Liisa Savolainen, Juho Sainio, Kettunen, Viitasaari, Tuomas Hyrskymurto. Kolme päivää myöhemmin kuoli saamistaan haavoista m. m. Jaakko Rahja.

Hengenvaarallisesti haavottuneiden joukossa on m. m. J. K. Lehtinen, Jussi Vasten, Virkki Pokkinen, K. M. Evä, y. m.

Kaikki murhatut ja haavottuneet ovat Suomen työväenliikkeen eturivin tunnettuja henkilöitä. Rahjan veljekset tulivat tunnetuiksi Suomen vallankumouksen aikoina ja senjälkeisestä vallankumoustoiminnastaan Venäjällä. Väinö Jokinen oli tunnettu eduskunta-ajoilta ankin, lukuisista etevistä suomennostöistään jne. K. M. Evä oli tunnettu sanomalehtimies jo Suomessa oloajaltaan, toimien vallankumouksen aikana kansanvaltuuettuna. Juho Savolainen oli Suomen leipuriliiton sihteeri ja kansanedustaja. Liisa Savolainen oli sotilasosaston toimitsija. J. K. Lehtinen oli ennen Suomen Työmiehen vastaavana toimittajana. Virkki oli eduskunnassa. Lindkvist oli kansanvaltuutettuna, hoitaen liikenneosastoa. Samoin toisetkin tapetuista ja haavottuneista ovat jo ennen vallankumousta ja sen jälkeisinä aikoina olleet Suomen työväestön esitaisteli-joita.

Tutkimuksia murhaajien salaliiton paljastamiseksi on toimitettu ja kymmeniä suomalaisia punaupseereitakin y. m. on vangittu.

PAINOVAPAUS DEMOKRAATTISESSA VALTIOSSA

Federated Pressin kirjeenvaihtajien Paul Hannan ja Laurence Toddin ulossulkeminen valtiosihteeri Colbyn haastattelutilaisuuksista paljastaa taas "demokratian" harhoja.

Tässä takavuosina nykyinen valtiosihteeri lukeutui niiden edistysmielisten ainesten joukkoon, jotka olivat sotakannalla republikaanista taantumusta vastaan presidentti Taftin aikana. Hän oli huomatuimpia Progressiivisen puolueen johtajia, edustaen puheissa kaikkea edistysmielisyyttä ja vapautta — puhe- paino- ja omantunnonvapautta, sorretujen kansojen vapautta, jne., jne. Niihin aikoihin nykyinen valtiosihteerimme m. m. piti leimuavia puheita Irlannin vapauden puolesta.

Mutta kapitalistisen valtion ulkoministerin paikka on saattanut Mr. Colbyn vapaamielisyyden kovalle koetukselle. Sangen kansanvaltaisella tavalla Colby pitää joka päivä konferenssia sanomalehtien kirjeenvaihtajien kanssa, antaen näille ulkopolitiikkaa ja ulkomaan asioita koskevia uutisia, ehdolla että kirjeenvaihtajat eivät julkaise mitään sellaista, jota sihteeri Colby ei halua julkaistavaksi. Silloin tällöin tuli julkisuuteen kuitenkin yhtä ja toista ristiriitaista ja sentähden Colby ryhtyi myös määräilemään uutisiin hallituksen ulkopolitiikalle sopusointuista henkeä. Toisin sanoen Amerikan kansalle ei saanut kertoa asioita niin kuin ne ovat todellisuudessa, vaan ainoastaan sellaisessa valossa kuin Colby tahtoo niitä käsiteltävän. Federated Pressin kirjeenvaihtajat noudattivat kaikkia virallisia määräyksiä, mutta Colbyn ylläpitämän sensuurin johdosta jätti Paul Hanna valituskirjelmän valtiodepartmentin tiedonantotoimiston johtajalle, Fred A. Emerylle. Hannan kirje joutui Colbylle, ja suuttuneena tämmöisestä valtiodepartmentin asioihin ja toimintaan sekaantumisesta, "kansanvaltainen" ja vapaamielinen valtiosihteeri kielsi kokonaan Federated Pressin kirjeenvaihtajilta pääsyn konferensseihin. Monien kapitalististen lehtien kirjeenvaihtajien keskuudessa myös oli tyytymättömyyttä Colbyn sensuuriin, mutta heillä ei ollut sisua vastaannapista, varsinkin kun suuren Associated Pressin kirjeenvaihtajat selittivät olevansa täysin tyytyväisiä Colbyn sensuuriin. — Ei siis "vapaamielisyys" ja ulkoministerin virka tahdo sopeutua toisiinsa.

KUKA JA KENELLE ON MAKSAMISTA

Venäjän vastavallankumouksen leppymättömät pääjohtajat Lloyd-George ja Millerand sekä heidän renkinsä sosialistikupinnuolijat, kaikissa yrityksissään sodan lopettamisen sekä kauppasuhteiden uudistamiskysymyksissä esittävät perusväitteensä ajatuksen, että työläis- ja talonpoikaishallitus ei muka halua tunnustaa velkoja, jotka aikoinaan edesvastuuton tsaarihallitus on saanut ententen valtioilta.

Mutta onpa toinenkin katsantokanta — työtätekevän luokan katsantokanta. Ententen neuvostotasavaltaa vastaan suunnittelema politiikka, sen jälkeen kuin Venäjän työläiset ja talonpojat kieltäytyivät taistelusta tilanomistajien ja kapitalistien etujen puolesta, on ei ainoastaan estänyt taloudellisen elämän uudistusta, jonka sota on saattanut rappiolle, vaan se on saanut vielä aikanaan täydellisen hajaannustilan maan taloudellisen elämän alalla. Neuvostotasavalta, ollen pakotettuna muodostamaan aseellisen suojamuurin kaikenlaisia seikkailijoita vastaan, joita aktiivisesti ja avonaisesti on kannattanut porvarillinen entente, on tähän tarkotukseen ollut pakotettu ottamaan verstaista ja auran äärestä suuren joukon työläiskäsiä ja täten joutunut saattamaan seisaustilaan taloudellisen elämän ja tuotannon maassa.

Vieläkin suuremmaksi on hajaannustila tullut äärettömän suuren kuolemantapausten lukumäärän takia, elävien voimien tuhoamisen takia, jotka olisivat olleet välttämättömiä luovaan ja tuotannolliseen työhön. Sekä imperialistinen että kansalaissota, jonka ententevaltojen politiikka on saanut aikaan on tuonut tullessaan äärettömän suuren arvoesineiden tuhoamisen, niin suuren tuhoamisen, jota ei edes lähimaillekaan voida laskea. On tuhottu äärettömän suuri joukko sarvikarjaa ja hevosia, on sortunut äärettön joukko yhteiskunnallisia rakennuksia, hävitetty rautateitä, tehtaita, kaivoksia, rautatiesiltoja ja mitä erilaisimpia teollisuuslaitoksia. On tuhottu suuret määrät elintarpeita, tuotantovälineitä. Kas siinä on lyhyt luettelo niistä velkalaskuista, joita neuvostovalta voi esittää ja jotka työläistalonpoikaishallitus on oikeutettu esittämään ententevaltojen suoritettavaksi.

Näistä syistä he ovat pakotetut siirtämään kaukaiseen tulevaisuuteen ententen maalleen tuottamien haavojen parantamisen. Takeita esitettyjen laskujen alkuperäisyydestä sekä ententen työläistasavallalle tuottamien vahinkojen todenperäisyydestä halukkaat kyllä saada.

Neuvostovallan puolustajat ilmoittavat, että siihen saakka, kun on olemassa porvaristoa, he tulevat esittämään tämän laskun, jota porvarit eivät koskaan kykene maksamaan. — "Trud"-lehdestä.

TYÖMIEHEN VASTAAVAN TOIMITTAJAN VAALI

Syyskuun 20 pnä päättyi Työmiehen vastaavan toimittajan valintaa koskeva yleisäänestys. Työmiehen nykyinen väliaikainen vastaava Yrjö Halonen tuli valituksi. Yleisäänestyksessä annettiin Y. Haloselle 1,711 ääntä. Vastaan ei yhtään ääntä. — Työmies.

PUOLUEASIOITA

Osastoille huomioonotettavaa.

Viime viikolla lehdessämme julkaistuun S. S. Järjestön toimeenpanevan komitean kehotukseen nimittää järjestömme virkailijaehdokkaita, ilmottaa järjestömme sihteeri lisäyksenä, että osastojen on nimitettävä ennemmin mainittujen virkailijain lisäksi myös ehdokas S. S. Järjestön agitatsioniosaston hoitajaksi, kuten viimeisen edustajakokouksen päätös määärä. Ottakaapa, osastot, tämä lisäys huomioon ja nimittäkää ehdokkaanne.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Uusi Ammatillinen Internationale

Rinnan Kolmannen Internationalen toisen kongressin kera on Moskovassa II:nnen Internationalen Toimeenpaneva Komitean alotteesta pidetty kansainvälinen ammattiliittojen konferenssi, jossa on päätetty perustaa uusi kansainvälinen, kommunistinen ammatillinen Internationale (heinäk. 15 p.), kuten seuraavista mainitun internationalen Neuvoston asiakirjoista ja julistuksesta selviää:

AMMALLIITTOJEN KANSAINVÄLINEN NEUVOSTO.

Allamainitut Venäjän, Italian, Espanjan, Bulgarian, Ranskan, Jugo-Slavian ja Georgian ammatillisten järjestöjen edustajat, jotka Kolmannen Internationalen Toimeenpaneva Keskuskomitea on kutsunut koolle.

ollen sitä mieltä,

että tilanne pakottaa kaikkien maiden työläiset, imperialistisen sodan seurauksena, päivä päivältä ryhtymään yhä selvempään ja tarmokkaampaan toimintaan luokkataistelun pohjalla kapitalistisen järjestelmän kukistamiseksi ja kommunistisen yhteiskunnan luomiseksi;

että tätä taistelua on käytävä kansainvälisesti mitä kiinteämmässä yhteydessä kaikkien **teollisuuksittain,** eikä ammatillisesti järjestyneiden työläisten kanssa, kuten tähän asti;

että niin sanotut yhteiskunnalliset reformit, sellaiset kuin työajan rajoittaminen, palkkojen kohottaminen, työn järjestely jne., vaikkakin ovat omiaan määrätyissä olosuhteissa helpottamaan luokkataistelua, ovat voimattomia ratkaisemaan yhteiskunnallista pulmaa;

että useimmissa sotivissa maissa puolueettomuutta kannattavain ammattiyhdistysten enemmistöstä on surullisten sotavuosien kuluessa tullut kapitalismin henkiorjia ja ovat ne näytelleet kohtalokasta osaa hidastuttamalla työläisten täydellistä vapautumista;

että työväenluokan velvollisuutena on ammatillinen järjestyminen mitä lujimmassa vallankumouksellisessa luokkaliitossa, joka, rinnan proletariaatin kansainvälisen kommunistisen poliittisen järjestön kanssa ja kiinteässä yhteydessä sen kanssa, voi käyttää kaikki voimansa saattaakseen yhteiskunnallisen vallankumouksen ja maailman neuvostotasavallan voittoon;

että omistava luokka on ryhtynyt mitä suurimpiin ponnistuksiin kaikin keinoin kuristaakseen sorrettujen vapausliikkeen;

että mitä tulee maailman porvariston diktatuuriin, niin on sitä vastaan ratkaisevana ja ylimenokauden keinona käytettävä proletariaatin diktatuuria, joka yksin kykenee murtamaan kiskurien vastarinnan ja vakuuttamaan sekä lujittamaan proletariaatin valtasaavutukset; ja

että Kansainvälinen Ammattiliitto, jonka pesäpaikka on Amsterdamissa ei kykene, katsoen sen ohjelmaan ja toimintaan, toteuttamaan edelläesitettyjä periaatteita eikä takaamaan kaikkien maiden proletaaristen kansanjoukkojen voittoa,

päätämme:

tuomita koko sellaisen menettelytavan, jonka tarkoituksena on etujoukko-elementtien vieroittaminen jo olemassa olevista ammatillisista järjestöistä. Päinvastoin on ryhdyttävä mitä tarmokkaimpaan toimintaan opportunistien poissulkemiseksi ammatillisen liikkeen johdosta, opportunistien, jotka ovat olleet ja edelleen ovat yhteistoiminnassa porvariston kanssa hyväksymällä sodan ja jotka palvelevat kapitalistisen imperialismin etuja ottamalla osaa huijaukseen sellaisena kuin Kansain Liitto;

ryhtyä itse ammatillisten järjestöjen sisällä suunnitelman mukaiseen propagandatyöhön luomalla niihin kuhunkin kommunistisen ja vallankumouksellisen ytimen, jonka herkeämättömänä tehtävänä on oltava meidän ohjelmamme saattaminen määräävään asemaan;

luoda kansainvälisen taistelu- ja toimintakomitean, minkä tehtävänä on ammatillisen liikkeen uudelleen luovaus sen itsensä helmassa. Tämä komitea toimii Ammattiliittojen Kansainvälisenä Neuvostona yhdessä Kolmannen Internationalen Toimeenpanevan Komitean kanssa, ehdolla, jotka tullaan kongressissa määräämään. Neuvosto käsittää kaikkien sitä kannattavain työläisten kansallisten järjestöjen edustajat. Yksi kansainvälisen ammatillisen neuvoston edustaja tullaan hyväksymään Kolmannen Internationalen Toimeenpanevaan Komiteaan, jonka yksi edustaja samoin puolestaan tulee kuulumaan Kansainvälisen Ammatillisen Neuvoston Toimeenpanotoimistoon.

A. Lozovski, Venäjän Ammattiliittojen Keskusneuvoston puolesta.

L. D'Aragona, Italian Yleisen Työliiton puolesta.

A. Pestagna, Espanjan Kansallisen Työliiton puolesta.

N. Chabline, Bulgarian Yleisen Ammatillisen unionin puolesta.

Ranskan vallankumouksellisten syndikalistien vähemmistön puolesta.

J. Milkitsch, Jugo-Slavian Yleisen Työliiton puolesta. (Serbian y. m.)

Mikadze, Georgian ammatillisesti järjestyneen kommunistisen vähemmistön puolesta.

VÄLIAIKAISIA MÄÄRÄYKSIÄ.

I. NIMI.

Eri maiden ammattiliittojen edustajain luoman yhtymän nimi on

Ammattiliittojen Kansainvälinen Neuvosto.

II. TEHTÄVÄT.

Ammattiliittojen Kansainvälisen Neuvoston tehtävät ovat seuraavat: 1) Propagandan ja jatkuvan agitatsionin harjoittaminen luokkataistelun, yhteiskunnallisen vallankumouksen, proletariaatin diktatuurin ja vallankumouksellisen joukkotoiminnan käsitteiden levittämiseksi

VENÄJÄN KÖYHÄLISTÖN TAISTELU VASTAVALLANKUMOUSTA VASTAAN

Paksuja nidoksia täyttäisi tämän taistelun historia. Siihen ei kuitenkaan nyt ole aikaa eikä voimia. Mutta sen taistelun tärkeimmät piirteet merkitsevät samalla Neuvostovallan historian ratkaisevia kohtia. Niiden esittäminen osottakoon työläisille ja talonpojille, kutuka välttämätön on se elin, joka vartioi sosialistisen vallankumouksen saavutuksia.

Näillä huomautuksilla alkaa "Yleisvenäläisen vastavallankumousta, keinottelua ja toimessa tehtyjä rikoksia vastaan taistelevan Erikoiskomitean" ("Tshresvitshaikan") eräs apulaisjohtaja **M. J. Latsis** (Sudrabs) kirjansa. **"Kaksi taistelun vuotta sisäisellä rintamalla",** joka tänä vuonna on ilmestynyt Neuvosto-Venäjän valtion kustannusliikkeen toimesta. Seuraava esitys perustuu tämän kirjan ainehistoon.

Väärästä vallankumouskäsityksestä vain voi johtua juttelu sellainen kuin: "kyllä hyväksyn vallankumouksen, mutta en tshresvitshaikkoja." Eihän lokakuun vallankumous hävittänyt luokkia. Päinvastoin, se kärjisti luokkataistelun huippuunsa. Porvaristo joutui pois vallasta ja lukuisat sen sorto- ja riistoelimistä tuhoutuivat. Mutta ei kaikki. Koulu jäi jotenkin ennalleen. Kirkko samoin. Porvareilla oli rahaa ja aseita. Kansan pimeys oli suuri. Vallankumouksen vihollisia hiipi yhteyteensä. Ne harjoittivat tuhoisaa toimintaansa julki ja salaa. Vain monipuolinen ja nopeakäänteinen elin voi niitä ehkäistä, pyydystää ja tehdä vaarattomiksi.

Sabotaasi esiintyi ensinnä tuottaen häiriötä jo muutenkin anarkiseen yhteiskuntaelämään. Hallintolaitos on mutkikas koneisto. Sen täytyy valvoa elintarpeitten hankintaa, kuljetusta ja jakoa, vallankumouksen puolustusta ja valistustoimintaa. Jos sitä varten järjestetyissä elimissä on vikaa, joutuu koneisto epäkuntoon ja vallankumous vaaraan.

Työväen vallanottoa seurasi virkamiesten lakko. Vain virastojen palveluskunta tuli toimiinsa. No, osa virkamiehistä jouti menemäänkin, ainaiseksi. Mutta toisia tarvittiin. Aika kiusan sai esim. aikaan marrask. 15 p. 1917 alkanut krediittilaitosten toimistojen lakko. Niiden lakkokomiteaan kuului Tesler, Korobkov, Kempler ym. ja käsitti se edustajia kaikista ryhmistä menshevikeistä kadetteihin (liberalis-perustuslailliseen) asti. Lakkorahastoon saatiin m. m. ent. ministeri Kutlerin kautta toista miljoonaa ruplaa. Suuret liikehuoneet, joiden nimiä voidaan luetella, antoivat tarkoitukseen suuria summia. Neuvostojen Yleisvenäläisen Keskuskomitean menshevikki- ja s. r.-jäsenet antoivat sen kassan samanlaiseen tarkoitukseen. Näin vallankumousta varten koottuja varoja käytettiin sen tuhoamiseksi. Toimiinsa jäämällä saivat jotkut virkailijat tilaisuuden siirrellä kassojaan vastavallankumouksellisille. Porvarilehdet (kuten "Denj") perustivat sabotaasikassoja.

Toisella kuukaudella onnistui neuvostovallan tuhota sabotaasin avustuslähde. Lakkokomitea vangittiin ja nälkä ajoi virkailijat töihin. Mutta useat niistä jatkoivat sabotaasia, esiintyi "lakko työmaalla". Päästyään rahan ääreen jakelivat sitä sakilleen. Rautatieherrat antoivat elintarvevaunujen kiertää paikasta toiseen, Saratovista Pietariin ja takasin. Elintarvemiilisin jäsenet polttivat varastomakasiineja, kuten esim. Rjasanin asemalla. Vetureita jätettiin ruostumaan. Halkoja ei hankittu. Leiväksien kätkemisellä manattiin nälkää vallankumouksen kukistajaksi.

Erikoiskomiteat tarttuivat lujin kourin käsiksi. Saboteeraajia vangittiin, ammuttiinkin. Tulisella raudalla poltettiin pois sitä mätää.

Vastavallankumoukselliset järjestyivät. Jo Sotilas-Vallankumouksellinen Komitea, joka johti lokakuun vallankumoustaistelua, oli joutunut tekemisiin järjestyneiden voimien kanssa. Työväen vallanoton jälkeen tekivät upseerioppilaat (junkkerit) kapinan, valtasivat postin ja telegraafin sekä varustautuivat kouluihinsa. Ne hajotettiin lokak. 29 p. (v. l.) ja useimmat kapinoitsijat vapautettiin — lupausta vastaan. Mutta harva sen piti. Donille ym. vastavallankumouksellisille alueille puikkivat jatkaakseen taistelusaan.

Erikoiskomitea sai ensi tehtäväkseen hajottaa vastakumoukselliset järjestöt. Joulukuussa likvidoitiin "Isänmaan ja vallankumouksen puolustusliitto", johon kuuluivat m. m. oikeistososialistiset puolueet. Tammikuussa alkoi taistelu donilaisia vastaan, joilla oli esikunta Pietarissa. Syntyi myös uusi järjestö. "Perustavan Kokouksen Liitto". Sotilasopistojen varjossa se esiintyi. Löydettiin aseita ja pommeja. Johto tuhottiin. Sakki jatkoi työtään muulla tavoin. "Sotilasliitto" värväsi upseereja ja väkeä Kaledinin joukkoon Donille. Laati myös Pietarin valtaussuunnitelman. Amiraliteetin kaupunginosasta aiottiin alkaa hyökkäys, vallata neuvostolaitokset, tappaa komissaarit. Se ehkäistiin.

Kaikki nämä yritykset olivat olleet hajallisia ja tilapäisiä. Kun näkivät, ettei työväen ja talonpoikain hallituksesta niin helpolla saatu urakkaa, suunnittelivat vastakumoukselliset toimenpiteensä huolellisemmin. **"Isänmaan ja vapauden puolustusliitto"** päätti hakea apua kauempaa. Samalla kun eräät vastakumoukselliset lyöttäityivät Saksan keisarin kanssa asioihin, pysyi "liitto" yhteydessä "liittolaisten" (etenten) kanssa. Se paljastettiin toukok. lopulla 1918. Selvisi sen aikoneen vetää joukkonsa Volgalle ja jättää maa saksalaisten vallattavaksi. Volgalle tulisi Koltshak siperialaisine ja liittolaisjoukkoineen. Sitten iskettäisiin saksalaisten kimppuun. Tämän tuuman edistämiseksi pantiin yli mailman liikkeelle agitatsioni, että Moskovassa asiallisesti vallitsi Saksan lähettiläs, kreivi Mirbach.

Liitto toimi ententen rahoilla, oli tiukasti salainen (kukin tunsi vain toveriaan) ja tunkeutuivat sen jäsenet neuvostolaitoksiin, varsinkin suojelusjoukkoihin. Pääjohtajana oli Savinkov ja eversti Perkurov. **Jaroslavin kapinan** järjestäjä... Liitto paljastui ajoissa, niin että voitiin estää saksalaiset valtaamasta Moskovaa, mutta Jaroslavin kapina vei paljon uhreja ja itään pääsi syntymään tshekko-slovakkien rinta, joka teki tuhoaan toista vuotta ja kukistettiin vain kovalla taistelulla.

Rautaista rengasta vallankumouksen ympäri takovat voimat saivat tukikohdan Muurmannilta. Värväsivät sinne väkeä. Moskovassa oleva Ranskan lähetystö hommasi sinne Ukrainassa olevia **puolalaisia legionalaisia,** jotka Saksan valtausjoukot olivat riisuneet aseista. Muka Ranskan alaisina niiden, samoin kuin tsekko-slovakkien, siirtoja järjesteltiin Vologdasta käsin Arkangeliin. Muurmannille ja itään. Siten venäläiset, lellitellen ulkomaiden diplomaattisia edustajia ja konsuleita, antoivat kiertää kaulaansa silmukkaa. Mutta valppaat toverit paljastivat juonen. Koko joukko rofkaleita vangittiin, toiset pääsivät karkuun. Saatiin tietää, että johtajana oli ollut kapt. Popeljski ja agitaattoreina ylimystön naisia. Värvätyt saivat 400 rpl. käsirahoja. Voroneskin rautatiesuojeluskunnasta löytyi 400 legionalaista, Vologdassa oli 600:aan. — Johtaja-upseerit ammuttiin, sotilaat sijoitettiin eri joukko-osastoihin. Niitä oli houkuteltu lupaamalla viedä kotimaahan.

Lochartin juttu elokuulla 1918 oli mitä vaarallisin uhka neuvostovaltaa vastaan. Moskovassa olevan Britannian lähetystön päällikkö Lochart järjesti englantilaisten ja ranskalaisten upseerien sekä venäläisten vastavallankumouksellisten kanssa salaliittojen verkon yli Venäjän. Sen asiamiehillä oli väärät passit ja runsaasti rahaa. Urkkijoita neuvostolaitoksissa. Tarkotus oli lahjoa Kremlin vartio, vangita Kansankomissaarien neuvosto ja Moskovan, Pietarin y.m. keskuslaitokset. Englantilaiset tulisivat Vologdan kautta ja Muurmannilta suoraan pääkaupunkeihin, julistettaisiin sotilasdiktatuuri ja sota Saksaa vastaan. Kansankomissarit piti vietämän Arkangeliin, ja arveltiin, että Lenin ja Trotski olisi kai paras ampua heti. Eräs lättiläisen vartioväen päällikkö vedettiin juoneen ja kokouksia pidettiin Moskovassa elokuun 17 p., 22 p. ja 28 p.; Pietarissa 29 p.; järjestettiin yhteys Nishnij-Novgorodiin. Tamboviin y.m. Rahoja annettiin satoja tuhansia varusväen lahjuksiin ja lähetettiin kätyrit tuhoamaan rautatiesiltoja ja varikoita. Puuhassa oli englantilainen upseeri Sidney Reilly, Ranskan ylikonsuli Bernhard, ranskalainen kenraali Lavergue y.m. — Mutta Erikoiskomitean valppaus ja lättiläisten lahjomattomuus pelastivat sillä kertaa vallankumouksen.

Valko-es-eriläinen salaliitto paljastui samoin elokuulla ja 24—25 p. vangittiin satakunta henkeä. Rahaa olivat hankkineet, ententen edustajilta saamainsa lisäksi, murtautumalla Osuuskeskukseen (Sentrosojus), josta rosvosivat 5 miljoonaa ruplaa ja aikoivat Pakolaistoimistosta kahmasta 3 milj. Järjestömuotona oli kymmenikkö; rykmentin päällikön palkka oli 1,200 ruplaa kuuk., joukon päälliköllä 900, kymmenikön päälliköllä 600, rivimiehen 500 ruplaa. Salaliittolaiset jakautuivat kolmeen pääryhmään: iskuväki, kuriirit ja neuvostolaitoksissa toimivat. — Viisi pääjohtajaa (Vosjatskij y.m.) ammuttiin; useimmat päälliköitä ja pakkoluovutusten johtajia.

Samana syksynä toimi myös **"Yleisvenäläinen sotilas-liitto",** Bjelinskin johtamana, ollen sen tarkotuksena monarkian palautus. Se värväsi väkeä Donille ja suunnitteli kapinaa. Oivana aineksena olivat ne 38,000 entistä upseeria, jotka elelivät Moskovassa uneksien entisajoista.

Murhayritys Leniniä vastaan oli, samoin kuin Volodarskin ja Uritskin murha, oikeistososiali-kumoukselliset (s.-r.) työtä. Eivät kuitenkaan kaikki nämä olleet niin menettäneet vallankumouksellista älyään. Mutta englantilaisten kätyri Boris Savinkov alentui noin katalaan juoneen. Hän m.m. syytti Pietarissa olevaa Filonsko Maksimiliania siitä, ettei ole saanut toimeksi yhtään terroristitekoa. Kesällä ammuttiin murkan takaa Volodarski; Uritskin ampui hänen Hernekadun virastossaan (Erikoiskomiteassa) eräs ylioppilas ja Dora Kaplan haavotti Leniniä.— Silloin oli myös aika iskeä punaisen terrorin miekalla. Pietarissa ammuttiin 500 vastakumoukselliista, muualla samassa suhteessa. Se läksy pystyi valkoisiin — vähäksi aikaa.

Erikoiskomiteat paljastivat samaan aikaan useita salaliittoja: Rjasanissa, Kostromassa ("Kaksipäinen Kotka"), Velishissä (Juutalaisprogromia valmisteltiin mustasotnialaisten ja pappien johdolla) ja eräissä maakylissä, joissa "kulakit", kyläkiskurit ja suurtalolliset oli narrattu liikkeelle "uskon ja isänmaan puolesta." Useissa paikoin, kun tiedettiin kansan pitävän kumouksen saavutuksia arvossa, otettiin tunnussanaksi: "eläköön neuvostovalta, alas kommuuni" t.m.s. Tällaista esiintyi esim. Kievin puolessa, jonka lähikylissä ja Kurenevkin esikaupungeissa ja Podolissa agitaattorit usuttivat "juutalaisia vastaan." Huhtik. 9 p. salaliittolaiset hyökkäsivät, saivat tapetuksi muutamia puna-armeijalaisia ja Ukrainan Erikoiskomitean päällikön Nikolajevkon. Seuraavana päivänä ne hajotettiin ja joitakin johtajia m. m. kastettu juutalainen Petrov, ammuttiin. — Vielä heinäk. 15 p. likvidoitiin Kijevissä salaliitto, joka agiteerasi puna-armeijassa Petljuran hyväksi. Toinenkin, laajempi salaliitto, toimi siellä Petljuran hyväksi ja yhteistoiminnassa Seljonnijn y. m. sissien kanssa. Tarkotus oli yhtaikaa vallata Ukrainan pääpaikat. Se paljastui viime hetkellä.

Heinäk. 15 p. lopetti Saratovin läänin Erikoiskomitea salaliiton, jonka olivat perustaneet Koltshakin ja Denikinin kannattajat, varustautuen esiintymään näiden lähestyessä. Denikinilaisten järjestämä oli sekin kapinahomma, joka heinäk. 28 p. paljastui Tshernigovissa ja ympäristössä. Kesäk. lopulla (1919) yrittivät Astrahanin valkokaartilaiset ku-